

תשליוך

"לב טהור ברא לי אלוהים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהילים נא' יב')

סדר תשליוך מתוך עבודה שבלב

בואו ונעמיק את הראייה הנתונה לנו בשעת הרחמים הזאת. נסתכל בעצמנו, נשיג את עצמנו ונעלה את חיינו כדלי מן הבאר. את מעשינו נאסוף כגרעינים פזורים. עלינו לא רק לזרוק לרוח את הטאינו עלינו לאספם ולהיות מודעים להם. כדי לאזן את הכוחות הפועלים בנפשנו.

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם:
יי לי בעוזי ואני אראה בשנאי:
טוב לחסות ביי מבטח באדם.
טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים: (תהילים קי"ח)
מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: (מיכה ז')

יי אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו.
תשליוך חטאינו ותחן מעשינו.
נקנו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו.
פכתוב על יד נביאך:
ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליוך במצולות ים כל חטאתם.
(מיכה ז')
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. (יחזקאל ל"ו)

אנו בחסדך בטחוננו, לפניך נשפוך שיח לבנו.
יהי רצון מלפניך שתחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה.
ותמן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה.
חיים של ברכה.
חיים של פרנסה. חיים של בריאות. חיים של יושר וכבוד.
חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים.
חיים שאין בהם בושה וכלמה.
חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה אמן סלה:
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. למענך אלהים חיים:
ברוך אתה יי זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

הרב יהודם מזור

"העבודה שבלב - המרכז להתחדשות בתפילה"

"ותשליוך במצולות ים כל חטאתם"

"תשליוך" היא תפילה הנאמרת בא' ראש השנה ליד מקור מים, והיא נקראת כך בשל הפסוק "ותשליוך במצולות ים כל חטאתם" (מיכה ז' יט') הכלול בתחילת תפילה זו. לאחר מנחה, קודם שקיעת החמה, הולכים אל שפת הנהר שיש בו דגים או לבאר מים חיים ואומרים פסוקים ופרקים אלה:

תשליוך מסורתי

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליוך במצולות ים כל חטאתם:
תמו אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:
(מיכה ז' יח' - כ')

וכן אומרים שלוש פעמים

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם
יי לי בעוזי ואני אראה בשנאי טוב מבטח באדם טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יי כמים לים מכסים: (תהילים לג')

התנועה הרפורמית
יהדות ישראלית ללא מחיצות

תשליך לרוח הרבה תמר דובדבני

אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי וְאֲמוֹתַי,
סִלַּח לְכָל חַטָּאֵי,
וּפְזֹר לְרוּחַ הַנְּשָׂאוֹת
אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים.

אָנָּה אֱלֹהִים,
כְּמוֹ עָלִי הַשְּׁלֵכֵת הַנוֹשְׁרִים בְּסִתּוֹ
הַסֵּר מִעָלַי אֶת הַכְּאֲבִים וְהַכְּשָׁלוֹנוֹת
שֶׁל הַשְּׁנָה הַחוֹלְפֹת.
כְּמוֹ עֲנִפֵי הָעֵץ הַמְּלַבְּלָבִים וְעוֹלִים,
תּוֹן בִּי אֶת הַכּוֹחַ לְהִתְחַדֵּשׁ בְּעוֹלָמְךָ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד.

וְכַרְבַּ רַחֲמֶיךָ תּוֹן לִי חַיִּים אֲרָכִים,
חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם,
חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה,
חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה טוֹבָה,
חַיִּים שְׂאִין בְּהֵם בּוֹשָׁה וְכַלִּימָה,
חַיִּים שֶׁל עוֹשֵׁר וְכַבוֹד לַעֲבוֹדָתְךָ,
חַיִּים שֶׁתְּהָא בִּי אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם,
חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְטוֹבָה
וְזַכְרֹנִי לְחַיִּים מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים,
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

תשליך למים הרבה תמר דובדבני

אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי וְאֲמוֹתַי,
סִלַּח לְכָל חַטָּאֵי,
וְהַשְׁלֵךְ לַמַּצּוֹלוֹת הַיָּם
אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים.

אָנָּה אֱלֹהִים,
כְּמוֹ הַלֶּחֶם הַנֶּמֶס בְּמַיִם
הַמֵּס מִלְּפָנַי אֶת הַכְּאֲבִים וְהַכְּפִישׁלוֹנוֹת
שֶׁל הַשְּׁנָה הַחוֹלְפֹת.
כְּמוֹ הַמַּיִם הַזּוֹרְמִים וְהוֹלְכִים,
תּוֹן בִּי אֶת הַכּוֹחַ לְהִתְחַדֵּשׁ בְּעוֹלָמְךָ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד.

וְכַרְבַּ רַחֲמֶיךָ תּוֹן לִי חַיִּים אֲרָכִים,
חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם,
חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה,
חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה טוֹבָה,
חַיִּים שְׂאִין בְּהֵם בּוֹשָׁה וְכַלִּימָה,
חַיִּים שֶׁל עוֹשֵׁר וְכַבוֹד לַעֲבוֹדָתְךָ,
חַיִּים שֶׁתְּהָא בִּי אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם,
חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְטוֹבָה
וְזַכְרֹנִי לְחַיִּים מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים,
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

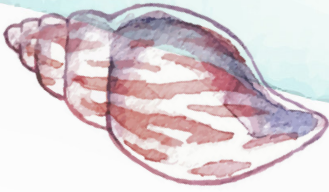

תשליך ארנה פילץ

ודאגות, והים של ימי ילדותה שב אליה עם פלחי הפירות וריחו של התירס. וכשהיא יוצאת רטובה מן המים היא חשה ששמחת החיים שבה אליה. תודה לכם ארץ ושמים על המתנה המוחשית ששלחתם לנו, על המים המנקים, המטהרים והמצננים את הגוף ומרגיעים את הנפש. משקים ומעניקים חיים. תודה לכם שמים וארץ על המכתב ששלחתם לנו, על המים המספרים לנו כי טבעי להיוולד מחדש, לצלול למעמקים ולעלות לאוויר הפתוח, להמריא לשמים ולהגשים על פני האדמה. מים, כמה טוב שאתם כאן. הבאתי אתי את הבקבוק עם המכתב הסודי שלי. קחו אותו אתכם. עיזרו לי, יש בי דברים שאינני יכולה עוד לשאת, דברים שלי עם עצמי ועם אחרים. אני משיטה אותם עליכם כרפסודות עמוסות. שאו אותם אתכם, החזירו אותם לתהומות שמהם באו, כדי שלא יוכלו לשוב אליי. בבקשה, החזירו לי השנה את עצמי רחוצה ונקייה, פתוחה לעולם, רעננה ורוויה, שטופה מכאב ומצער, מעורסלת ומנוחמת.

אני רוצה להתחיל את השנה הזאת כילדה היוצאת מהמקלחת בלילי שבת, מקורצפת וסמוקה מהמים החמים, לובשת חולצה לבנה מגוהצת ומסרקת את שיערי הרטוב מול המראה. כמו נערה בטיול קיץ של התנועה בגליל, כשהאבק חודר לנחיריים ולפה והזיעה שוטפת את העיניים, ובכפות הרגליים היא כבר מרגישה את השלפוחיות. וכשהיא מגיעה לנחל היא שוטפת את פניה, לוגמת מהמים הקרים, חולצת נעליים, מקלפת את הגרביים הדבוקות לכף הרגל וטובלת את רגליה. כמו בחורה צעירה שאנחות ויבבות טלטלו את גופה, הצער הציף אותה והדמעות שטפו את פניה ואת הכרית, עד שהבכי נחלש, הדמעות פסקו והיא נרגעה ונרדמה כאילו כל הכאב נשטף החוצה ממנה. כמו אישה עייפה ששבה הביתה מן העבודה בעיר הלוהטת מחום וחשה חוסר מוצא וחרדה, וירדה לפנות ערב לחוף, נכנסה למים, צפה על גבה בעיניים עצומות, והרגישה שהגלים מערסלים אותה בעדינות והיא נחה ללא משקל

משנה לשנה מילים: שמרית אור לחן: יהודית רביץ

בני אשרי יולדתך

ר' דוד בוזגלו

בְּנֵי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתְךָ אִם בְּאֵבִיב שְׁנוֹתֶיךָ
מִשְׁלִיךְ יֵצֵר יִלְדוּתְךָ וּמִדְּפִיּוֹ רִחֵץ וְטָהַר

אַחַר יִקַּח אֶת מִשְׁטְרוֹ יֵצֵר הַטּוֹב עַל מִשְׁמְרוֹ
יַעֲרֹב בְּדָבָרוֹ וְלִמְצוֹתוֹ נְהוֹר תִּנְהַר

אִישׁ כִּי יִשְׁגָּה בְּשָׁנוֹת עֲדָנָה לְחִכּוֹת עַד יְמֵי זְקֵנָה
וְלִהְיֵיטִיב מַעֲשָׂיו יִשְׁנֵא וּבְרִשְׁעָתוֹ כְּסוֹס יִדְהַר

הֲלֹא תוֹךְ יָם סוֹאֵן יִטְבַּע וּמִמְצוֹלָה יוֹם יוֹם יִשְׁקַע
וְאוֹר עֲלָיו כִּי יִבְקַע וּכְמוֹ אֲסִיר בֵּית-סֵהַר

לְכֹן מֵהָר מֵן יִדְךָ לְתוֹרַת צוּר יִלְדְךָ
וְהוּא יִכִּין צַעֲדֶיךָ בְּאוֹרַח דּוֹר יִשְׁרִים

יִרְאֵת שְׁדֵי טְהוֹרָה שִׁים לְרֵאשֶׁךָ עֲטָרָה
וְתִהְיֶה לְךָ יִקְרָה מְצוֹת הוֹרִים וּמוֹרִים

נוח

ליאת ציון ודביר כהן

נוח על כנפי החיים
הם יובילוך למקום הנכון
תן בתרמילך חוכמת הדרכים
ובליבך אהבה
הטה אוזנך לצחוק ילדים
תן בקולך שירה

משנה לשנה אני הולכת ונחשפת
מעונה לעונה אני מתקלפת
מסירה את כסותי הישנה
מקפלת אותה בפנינה ומסתכלת

מציצה בתהום שמעבר לדלת
כבר לא כל כך נבהלת
מביטה ברקיעים שמעלי
זו עדיין אותה התכלת

משנה לשנה אני הולכת ונרגעת
כמו צידפה לבנה אני מתבקעת
משילה קליפתי הישנה
אוספת אותה בפנינה ומסתכלת

את קמט הצחוק בעיני מקבלת
המראה מתרגלת
שערה של כסף או אולי זהב
על ראשי מסתלסלת

אני פתוחה לרוחות, חשופה לסופה
שאותי מטלטלת
פתוחה לריחות, חשופה לפריחה
שאותי מבלבלת לאט לאט לאט
מתערטלת

משנה לשנה אני נחשפת והולכת
ולקראת האביב מזדככת
מורידה עוד שכבה אחרונה
מקבלת אותי מתנה ומחייכת

מבקשת רק טוב, משתדלת
לא לדרוך על יבלת
או - אני רוצה לאהוב, רוצה לאהוב

אני פתוחה לרוחות, חשופה לסופה
שאותי מטלטלת
פתוחה לריחות, חשופה לפריחה
שאותי מבלבלת לאט לאט לאט
מתערטלת

משנה לשנה אני הולכת ונחשפת
משנה לשנה הולכת ונרגעת

